

# PÀTRIA

Publicació de l'independentisme unitari 23 d'abril del 2012 n°12

- **Eurovegas: quan els catalans esdevenim lluços**
- **Entrevista: Maria Teresa Casals**
- **Articles sobre la FNEC i Palestra**

## Sumari

**Des de sempre** ens han explicat que la fe en Catalunya resideix en els seus homes i dones: Catalunya és gran perquè la seva gent ho és, perquè aquest País té la virtut d'oferir al món genis i talents de qualsevol camp. Però tanmateix, la genialitat de Catalunya s'esdevé en l'anonimat, en l'anar fent del dia a dia, en el giny i la tenacitat, en la gota que desgasta la pedra, en l'esforç de cadascún de nosaltres i en l'esperança que ens mena a fer aquest llarg camí cap a la llibertat sense cap més ideal que l'assoliment d'aquesta.

**És en aquest sentit** que, des d'un cert anonimat, UNCat sempre s'ha reivindicat com una formació amb un esperit nacionalment generós que, agafant el relleu de certes organitzacions històriques i el pensament del nacionalisme més radical, des del seu naixement l'any 2000, començà a ordir una estratègia de difusió i conscienciació que, més que incidir d'una manera o altra en els àmbits de poder, empenyés aquests cap a uns posicionaments determinats, posant en circulació idees, creant debat i trencant tòpics i tabús socials –dels quals Catalunya n'és tan presonera(!)-, entenent que el nostre motiu de ser és només la consecució de la plena llibertat de Catalunya.

**Déu els fa i ells s'ajunten** -o això diu el refrany- i és així com, reivindicant aquest esperit nacionalista, el nostre sentit patriòtic és al costat d'organitzacions històriques com la FNEC, el CADCI o la Palestra, refent així uns vincles naturals que les vicissituds de la història i, sobretot, les imposicions espanyoles, esquerdaren durant dècades.

**Pàtria** és, doncs, una petita mostra de les activitats de patriotes que, per damunt d'ideologies, tenen fe en Catalunya, d'un nacionalisme que mai no ha deixat d'existir malgrat l'embat d'Espanya i el cenacle entre l'esquerra catalana i l'esquerra espanyola per eliminar-lo.

	Pàgina
Editorial/Sumari	2
Activitats	3
Article: Eurovegas: quan els catalans esdevenim lluços	5
Joventuts d'UNCat Nosaltres Sols!	8
Entrevista a Teresa Casals, activista per la llengua	10
FNEC	12
Palestra	14
Llibres. UNCat recomana..	15



## UNITAT NACIONAL CATALANA

# Activitats

## Unitat Nacional Catalana present a la Diada Nacional de Catalunya

### Actes de la diada nacional

#### 10 de setembre

Unitat Nacional Catalana segueix, com cada any, retent homenatge al General de l'Exèrcit Català, General Moragues.

Enguany, l'acte va ser convocat a les 9 del vespre de la vigília de l'11 i vam arribar a ser una trentena de persones.

En Xavier Andreu, membre del secretariat nacional, va ser qui va fer el parlament on destacà que el setge que rebé Catalunya en la Guerra de Successió fou de qüestió nacional, no pas social o ideològica, i que per tant, tots hem d'estar units com a país, i va fer una crida a la formació dels catalans, entenent els estudis, el treball i la procreació, com a pilars bàsics per la transmissió de la nostra cultura a les pròximes generacions rebutjant guerres per càrrecs i batalles polítiques.



*Militants d'UNC a l'acte d'homenatge al general Moragues*

Acabat l'acte es va fer una marxa en direcció al Fossar de les Moreres on s'estava fent un altre acte, aquest per homenatjar al recent traspasat Dr. Heribert Barrera.



*La parada d'UNCat a Barcelona*

#### 11 de Setembre Barcelona:

Des de primera hora i al lloc habitual, UNCat va tenir el seu propi espai amb una parada de material i informació del partit. L'entitat va aprofitar l'ocasió per donar-se a conèixer i compartir idees i preocupacions amb qui ens visitava.

#### Badalona:

A les 11 del matí, a Badalona, la secció d'UNCat del Barcelonès Nord va fer la seva ofrena floral a La Plana amb la resta d'entitats. És per això que volem agrair el suport dels veïns pels crits d'ànims i suport que vam rebre, ja que a diferència d'altres anys, l'ofrena es feia fora de l'hora oficial, però enguany la secció local d'UNCat hem volgut ser-hi presents amb la resta d'entitats per diversos motius:

1. Per la inflexible campanya de colonització que està portant a terme el Partit Popular a mans de l'espanyolista Xavier Garcia Albiol des que ostenta l'alcaldia de la ciutat i

2. Per la demagògia i mentides llançades per cert grup de l'extrema es querra, que es va dedicar a difamar la nostra formació conjuntament amb altres formacions del seu entorn ideològic, fent així que es denegés l'entrada a la *Comissió 11 de Setembre* a Badalona. Com a conseqüèn-

cia es va enviar una carta a totes les associacions de la comissió donant l'oportunitat que ens coneguessin.



*UNCat Badalona durant l'ofrena floral a la seva ciutat.*

# Activitats

## Presentació del llibre *Breu història del catalanisme (2n Volum)*

### Presentació de la segona part de *Breu història del catalanisme*, escrita per Lluís Duran i Solà.

El passat 18 d'octubre, amb l'ajuda de la llibreria Salta Martí, UNCat Barcelonès Nord va organitzar la presentació del llibre *Breu història del catalanisme. II: de la república al canvi de mil·lenni* a l'Espai Betúlia de Badalona amb el seu autor Lluís Duran.

Lluís Duran és Doctor en història contemporània per la Universitat de Barcelona. Ha estudiat l'acció cultural del catalanisme amb títols com *Flos i Calcat, catalanisme i escola* (Rafael Dalmau editor), *Pàtria i escola: l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana* (Ed. Afers) i *Intel·ligència i caràcter. Palestra i la formació dels joves (1928-1938)* (Ed. Afers). S'ha endinsat en la síntesi de la història del conjunt del catalanisme, amb obres com *Breu història del catalanisme I* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), del qual n'acaba de sortir publicat el segon i darrer volum. El darrer treball publicat és *Catalanisme i cristianisme. Un recorregut per les relacions entre objectius, persones i institucions, a Qüestions de Vida Cristiana*, núm. 238.

L'acte va ser presenciat per una trentena de persones que van tenir l'oportunitat de participar en el torn de preguntes que per altra banda, malauradament, es va fer curt

Els qui us atanseu al llibre hi trobareu una síntesi d'allò que va ser, per exemple, Nosaltres Sols!, la Federació de Joves Cristians, Quaderns de l'Exili o el Consell Nacional Català; al costat de la configuració d'una alternativa marxista revolucionària catalana, el Bloc Obrer i Camperol, la transformació de Lliga Regionalista en Lliga Catalana, com a partit de centredreta republicà, o bé els intents frustrats del PSC de constituir un partit socialista català independent o l'hegemonia del PSUC en l'antifranquisme dels anys seixanta.



Durant l'acte es va tenir l'oportunitat d'adquirir loteria de l'Associació Germans Badia, la revista *Pàtria* i els volums I i II de *Breu història del catalanisme* que actualment podeu comprar a la llibreria Salta Martí.

També vam informar que estem preparant un acte de record a Pompeu Fabra per aquest 2012.

# Article

## Eurovegas: quan els catalans esdevenim lluços

En què ens diferenciem els catalans i els lluços? Molt senzill: els lluços es pesquen amb palangres i els catalans amb mentides i somnis. I en què ens assemblem? En que d'una manera o d'una altra ens acabem ofegant i ho fem voluntàriament, anant cap on hi ha la xarxa, acabant lligats i occits per la fal·lera d'anar cap a la nostra perdició, emmirallats per enganys i miratges.

I ara un d'aquests nous miratges es diu Eurovegas. Estem immersos en una crisi econòmica de magnitud incerta però segurament èpica, no hi veiem llum al final del túnel i per això quan apareix un tímid reflex i molt més quan aquest pren la forma d'un castell de fades de proporcions wagnerianes ens hi llancem de braços oberts, ens enceguem i somiem en un bon samarità que tot venint de l'oceà enllà, ens augura ser premiats per la reina de la Fortuna tot portant una curulla cornucòpia d'on vessen milions de dòlars, milers de llocs de treball i un nou Edèn tot daurat amb Elvis portant barretina i casinos que sols premien als bons catalans encara que no hi juguin i que ni tant sols s'acostin al nou Paradís.

Anem a pams, ser un poble somiador no és pas dolent, fins i tot diria que els somnis poden ser creadors, engrescadors, poden donar ales als més agosarats i una certa lluïssor als ulls als més porucs; però quan el somni és grogler, ridículament fàcil i ens n'adonem que som com vailets davant un holograma que creiem que és real i podem tocar, aleshores ens hem de despertar del somni no fos cas que ens sentíssim protagonistes del Bienvenido Mister Marshall del premonitori Berlanga.

Primer axioma: ningú no dona res per res. Això ho vaig aprendre de vailet malgrat els pares Escolapis s'entossudien en fer-me creure el contrari. No hi ha inversions milionàries sense beneficis milionaris. I per que un projecte doni rèdits cal estudiar totes les variants: ubicació, llibertat d'acció (llegiu saltar-se "a la torera" les lleis que puguin afeblir el projecte), fiscalitat, i projectes col·laterals del projecte central, entre altres.

Segon axioma: qui promou un projecte és per tenir el més gran benefici ell sol, els beneficis dels altres no es plantegen. Més bé diria que si per guanyar cent cal els que t'envolten que perdin mil, no hi ha dubtes que el projecte no s'aturarà per aquest fet, malgrat sigui immoral. Tercer axioma: els humans som envejosos, rivals i tossuts i al cap i a la fi no ens diferenciem tant dels rucs. Si posem dues comunitats humanes a enfrontar-se per un mateix projecte podrem ne-

gociar a la baixa amb cada una d'elles malgrat que la decisió ja estigui presa de bon començament.

Comencem? Bé, fem una lectura del que significa el Projecte Eurovegas a Catalunya?

Eurovegas no és un projecte obert ni col·lectiu, és un negoci proposat per un grup empresarial que gira entorn la firma *Las Vegas Sands Corporation*, presidida pel milionari Sheldon Adelson i que té el recolzament d'un lobby econòmic molt determinat, capitanejat per Isak Andic (Mango) i Carles Vilarrubí (Banca Rotschild).

El projecte, inicialment girava entorn els casinos però poc a poc va prenent un caire més erràtic i diluït per no espantar als indígenes. Es parla de xifres estratosfèriques, d'una inversió de 15.500 milions d'euros que generaria entre 100.000 i 270.000 llocs de treball entre directes i indirectes, no coneixem el projecte en tota la seva grandària i definició però es parla de 12 hotels (36.000 places), 6 grans casinos (1.065 taules i 18.000 màquines escurabutxaques), convencions, gimnasos, spas i piscines



## Eurovegas: quan els catalans esdevenim lluços

Quasi res, i tot això en una ambientació al més pur estil de Las Vegas, com ja s'ha donat a Macao (Xina) i Singapur on Las Vegas Sands Corporation ja ha creat centres d'oci semblants al projectat a Catalunya. Certament les xifres ballen, a voltes es parla de sis casinos i quan la xifra espanta es parla tan sols d'un.

També hi ha en dansa un projecte immobiliari gegantí que seria un negoci col·lateral al d'oci i turisme.

Parlem dels diners? El grup promotor no diu en cap moment que sigui l'únic inversor i que caldria aportació de capital, entre altres del Banc Europeu d'Inversions, i segurament els governs autònoms i ajuntaments hi haurien de col·laborar amb exaccions fiscals. En altres paraules, hi hauria diner públic que directa o indirectament prendria part en el projecte inversor però de cap manera en els beneficis.

Parlem dels llocs de treball? Aquí sí que n'hi ha per sucari-hi pa. Es parla de 100.000 a 270.000 llocs de treball per una previsió de 5.000.000 de turistes anuals, no cal que sapiguem calcular gaire per veure que si dividim aquesta xifra pel nombre de dies de l'any i ho multipliquem per 4 (mitjana de dies de pernoctació al complex dels turistes) no arriba a 55.000 turistes diaris. Aleshores, quin negoci és que treballin de 100.000 a 270.000 persones per mantenir un complex de 55.000 turistes diaris???? Es pensen que treballaran per un bol d'arròs i pernoctaran en canyissars tot esperant la llum del sol per sortir somrients a servir als amos ianquis? Siguem seriosos, no hi haurà 270.000 llocs de treball, ni 100.000, ni la meitat de la meitat, perquè si n'hi haguessin tants ja no hi hauria negoci. Potser en un primer moment sí que es necessitaria una certa quantitat de mà d'obra, però seria per la construcció i ja hem tingut una bombolla alimentada per aquest sector i ja sabem que quan la bombolla peta, entre els problemes que ens hi trobem és la reubicació dels treballadors que quan el darrer hotel i apartament ha estat acabat se li dona un copet a l'esquena i se l'envia a la cua del Servei d'Ocupació de Catalunya. Un petit detall, qui creieu que serien afavorits per aquets llocs de treball? Els catalans????, que estem acostumats a cobrar sous alts, fins i tot de 1000 euros!!!! (ironia per qui no ho hagi pescat), a conèixer i fer respectar els nostres drets laborals (bé cada cop menys), a no estar prou immersos en altres llengües que no sigui el castellà (bé també una mica el català)... o bé els beneficiaris d'aquests llocs de treball serien ciutadans de Filipines, Bangladesh, o d'altres indrets on l'anglès és la llengua comuna o bé

estan acostumats a condicions laborals que nosaltres pensàvem extingides???? Us deixo cinc minuts per pensar-ho però en cinc segons tindreu la resposta.

Parlem dels hotels i del mateix complex? Crear un pol d'atracció turística basat en el joc pot tenir certa atracció a llocs on el seu entorn és inhòspit o poc atractiu, però algú creu que hi haurà gaire gent que es quedarà tancada en un complex per molts hotels, spas, casinos i golfs si a pocs quilòmetres hi ha Barcelona? Si no és així el negoci no és rendible, cal que els clients es quedin tancats al complex i gastin dins seu fins el darrer dòlar, euro o ruble. Per altra banda, algú es pensa que una nova Gomorra per si sola atraurà tants turistes com per omplir 36.000 places hoteleres? Barcelona i el seu entorn ja tenen una oferta hotelera significativa i tant sols es veu saturada quan hi ha grans esdeveniments com el Mobile World Congress, durant la resta de l'any i en plena crisi no és difícil trobar una habitació per 100€ en un hotel de Cinc Estrelles Gran Luxe (no dic cap nom per evitar-me disgustos). Si al damunt hi sumem 36.000 noves places hoteleres em temo que repartirem la gana i no pas els guanys. Més sobre els hotels. 12 hotels amb 36.000 habitacions suposa construir edificis de 40 plantes i si tenim l'aeroport a prop val més que ens ho pensem, segur que ja han rectificat, però si tenen menys plantes necessiten més superfície edificable i ja veurem d'on surten els números. I si parlem dels apartaments i edificis d'habitatges que es pensen construir? Seria comprensible si fos per hostatjar els treballadors i aquests fossin importats i no pas extrets de la pedrera local com ja he comentat més amunt. Si no és el cas, no hi veig la gràcia en construir tants habitatges si al voltant ens ofeguem amb promocions no venudes, barris fantasmes i milers d'habitatges que ni es venen ni es lloguen. Potser el Sr. Adelson no sap encara que aquí ja fa temps ha petat la bombolla immobiliària i els preus han baixat els darrers anys un 40% de mitjana a Catalunya? ("noi, el totxo mai baixa", ens deien...).

Parlem de la ubicació? Doncs ja ho tenen tot previst, us en recordeu d'aquell projecte entre grotesc i esperpèntic als Monegros? Va fer molta gràcia i com que els acudits estan per fer riure i no pas per jugar-se els quartos ara han centrat millor el tir i si al final el complex es construeix a Catalunya ja han triat uns formosos terrenys prop de Barcelona, a la vora del Llobregat, a quatre passes de l'Aeroport. I què passa si ens carreguem la darrera reserva agrícola propera a Barcelona? I si ho fem també amb el Delta del Llobregat? No passa res, cap menudalla com

---

## Eurovegas: quan els catalans esdevenim lluços

---

aquestes pot aturar un projecte que mou tants milions! I si per crear una nova ciutat amb camps de golf inclosos ens cal una reserva d'aigua que no disposem d'on la treurem? Bé, això sí que té solució, tenim la dessalinitzadora del Prat i està pràcticament aturada, però algú es creu que Eurovegas pagarà el preu de l'aigua al preu de cost (o al preu que ens costa a nosaltres, que és una altra cosa)?

Parlem del joc i els casinos? Ara ens diuen que potser hi haurà un sol casino en lloc de cinc, però si el projecte ha de ser rendible aquest ha de ser gegantí, sinó el pastís no te nata ni cireretes. I què hi ha entorn del joc i els casinos? No cal haver viatjat a Las Vegas per saber que el joc va de bracet de la prostitució i les màfies; joc, prostitució i màfies són com la santíssima trinitat però en versió terrenal, van juntetes i intentar separar-les és pura utopia.

Parlem de negocis? A qui beneficiarà Eurovegas??? Si no funciona i esdevé un projecte fallit qui rebrà seran els inversors i com ja he comentat els promotors ja s'encarregaran de cercar inversions de fora pel seu projecte. Si el projecte té èxit farà mal al teixit turístic proper perquè dubto molt que hi hagi tant de pastís per repartir. A més, dubto que els "hàbils" negociadors de la Generalitat i els ajuntaments guanyin la mà als de la firma Las Vegas Sands Corporation, car aquests de jugar fort i dur en saben més i segurament perdrem bous i esquelles en les negociacions (llegiu exaccions fiscals).

Parlem de legislacions? Algú dubta que la Llei Antitabac no tindrà excepcions al complex? Algú dubta que la fiscalitat no tindrà també excepcions? Algú dubta que els terrenys on s'ubicarà el projecte no seran requalificats tot anul·lant projectes de protecció mediambiental? Algú dubta que no hi haurà excepcions en la Llei del Joc quant a l'entrada als casinos de menors? Algú dubta que no hi haurà excepcions en la Llei d'Estrangeria tant pels treballadors com pels clients? I la llista es queda curta...

Parlem de l'oposició Madrid-Catalunya? Aquesta sí que és una jugada mestra. Madrid no és contemplada ni de ben lluny com un projecte atractiu per Las Vegas Sands Corporation, encara tenim ben proper l'exemple del Parc d'Atraccions Warner Madrid que es va crear com a oposició a Port Aventura, ja sabem com son els nens, doncs jo més gran! I així els hi ha anat, el parc madrileny que havia de fer la competència al català està a punt de plegar i no és perquè als madrilenys no els agradin les muntanyes russes sinó perquè els turistes prefereixen un clima

càlid, platges i sol, i si de pas hi ha un Parc d'Atraccions ben fet, oli en un llum!, i Madrid... bé, té la Cibeles, el Paseo de la Castellana, el Valle de los Caidos, però no és el mateix, oi?... ostres! i m'oblidava de la platja del Manzanares!!!! Però ara hi caic, els creuers amb milers de turistes nord-americans no solen navegar pel Manzanares, ho solen fer pel Mediterrani i els fa certa gràcia fer una paradeta a Barcelona. En definitiva, sempre que hi hagi rivalitat es podrà negociar millor i a la baixa, així els nostres governants es deliran per oferir més prebendes, més exaccions fiscals, més de tot... i tot per menys.

Parlem del model de País? Això ho he deixat pel final perquè no ens titllin de nacionalistes o de pensar massa en Catalunya i els catalans. Què volem per Catalunya? Creiem que el model turístic ja prou degradat encara pot escalar un graó més cap a la sublimació de l'esperpent, la degradació i l'auto anul·lació? Creiem que no n'hi ha prou en esdevenir la capital del sexe cutre de cantonada i dels nanos anglosaxons banyats en alcohol de mitja nit a trenc d'alba? De la púrria que tant sols cerca hotels barats, pobles degradats i menjar escombraria, això sí, per un preu que en tot cas és ridícul? Cal que ara hi afegim un Vegas sud-europeu amb les misèries dels dos models? O potser ens cal donar un cop de timó i cercar un model econòmic que no estigui basat en el sector serveis, especialment el turisme d'ínfima qualitat, i anar a cercar un model on la tecnologia, l'I+D, siguin els motors i els esquers per atreure noves inversions?

Pensem-ho bé, què volem per Catalunya i pels catalans, Eurovegas hi és en aquest camí i objectiu? O justament és el que no volem?

**Xavier Andreu**

# Les joventuts d'UNCat

## UNCat segueix el camí que es va marcar

**Les Joventuts del partit** conegudes com **Nosaltres Sols!** -fent honor a l'organització fundada per Daniel Cardona- hem seguit defensant Catalunya i, des de la publicació del darrer número l'11 de setembre passat, hem estat contínuament treballant i fent diverses accions arreu del territori.

El mateix 11 de setembre, els fets ocorreguts durant la Diada a Badalona on el malaurat alcalde Albiol va fer un intent de deixar la



ciutat sense commemoració, van tenir una clara resposta i l'agrupació local de Nosaltres Sols! va fer una gran encartellada per tot el centre fins l'Ajuntament contra la bandera espanyola. El comunicat, clar i català, gira entorn de dues motivacions: el rebuig a la bandera espanyola i la crida als catalans perquè

Badalona no esdevingui la punta de la llança de la colonització espanyola a Catalunya (més informació i fotos a [unccarcelona.wordpress.com](http://unccarcelona.wordpress.com)).

Ja a l'octubre, les **joventuts d'UNCat** vam demostrar que sabem estar al costat d'altres organitzacions quan ens ne-



cessiten i així va quedar palès en els fets d'Òmnium el 23 d'octubre de l'any passat, quan una quarantena de feixistes de la Falange Española van aplegar-se davant la seu central d'aquesta entitat cultural amb la intenció d'atacar-la. Fou així com, juntament amb altres patriotes vam mobilitzar-nos per organitzar la seva defensa, defensant així la nostra dignitat i llibertat contra la colonització espanyola més descarnada.

No aliens a altres realitats nacionals, ens vam voler solidaritzar amb altres nacions que, com Catalunya, pateixen l'opressió per part de la tirania d'un estat imperialista. Va ser el cas de la manifestació en defensa del Tibet que es troba sota el jou de l'Imperi comunista xinès. La manifestació va ser convocada per La Casa del Tibet de Barcelona i la vam seguir un grup de militants de l'agrupació de Barcelona.



**Les joventuts d'UNCat -Nosaltres Sols!** no parem quietes ni un moment i aquest passat Nadal ens varem tornar a mobilitzar per la selecció de Catalunya de futbol, que enguany va jugar contra la selecció de Turquia; és així com, pels mitjans habituals, es va fer una crida a tota la militància i simpatitzants d'UNCat per tal de cobrir una determinada zona del camp amb els nostres colors i els nostres cànctics, la qual va tenir una resposta per part de la gent més que satisfactòria. Per animar el nostre país vam fer onejar una estelada de 10 metres amb un 33 enlloc de l'estel blanc (Catalunya catalana), un dels símbols que ens caracteritza.



# Nosaltres Sols!

UNCat segueix el camí que es va marcar



Estelada que va ser reutilitzada més endavant per l'agrupació de Vilanova i la Geltrú per acolorir els seus famosos Carnivals. Cal aclarir que el 33 a l'estelada no respon a cap intent de crear una nova simbologia i que es va fer únicament pel partit de la selecció com a símbol reclam per a la nostra gent i que en cap cas caurem en els errors del passat de fragmentar encara més Catalunya amb nous símbols i divisions; és així com a la gegant estelada 33 se li va canviar aquest símbol per l'històric estel blanc per enorgullir amb la seva presència el Carnestoltes vilanoví.



A més de tot això, seguim fent periòdicament encartellades arreu del territori.

Per més informació: <http://jovesuncat.blogspot.com/> i [jovesunc@gmail.com](mailto:jovesunc@gmail.com)



# Entrevista

## Entrevista: Teresa Casals, activista per la llengua

### • Qui és Maria Teresa Casals? Quin és el seu paper com activista per la llengua?

Sóc mestra, filòloga, amb una llarga trajectòria com a docent, tinc un postgrau de formadors i m'he dedicat sobretot a la formació de mestres no catalanoparlants quan es van haver d'incorporar al canvi de l'escola franquista a l'escola catalana.

Aquesta és una de les experiències més interessants que he viscut mai.

Ara mateix estic integrada a la Plataforma per la Llengua, que és una ONG, que té com objectiu que el català ocupi a Catalunya el lloc que li correspon. Tinc la responsabilitat de l'Àrea de Llengua i Edu-

cació, allà hi dedico moltes hores, perquè no se'ns acaba la feina i cada vegada en tenim més. A partir de la sentència del Tribunal Constitucional això se'ns ha multiplicat però també l'alta de nous voluntaris amb gent molt preparada que permeten fer conferències, articles i en general fer molta feina.

### • Com a activista de la llengua, quina és la salut del català i quines les principals amenaces?

Salut: Hauríem de dir mala salut: per ser precisos començarem a treure tòpics, el català no és una llengua petita, és una llengua de base mitjana, com altres llengües europees, com pot ser el danès o el suec.

Si fos una llengua que tingués un estat propi tindria la vida que tenen aquestes llengües. En un món global les interferències que pugui haver-hi amb altres llengües són comunes i són assumibles gràcies a la protecció que l'estat ofereix, els catalans tenim un estat que ens va en

contra, sobretot amb el tema de la llengua. Aquesta obsessió pot venir determinada perquè la llengua per Catalunya és un tret principal d'identitat i per això els molesta. Un exemple clar és Mallorca on el PP ha fet un atac frontal contra la llengua al qual la gent a respost de manera clara al carrer, amb casos com el d'en Jaume Bonet, un professor jubilat que va fer vaga de fam.



Amenaces: principalment l'estat espanyol i francès però també tenim les amenaces globals. Tot i això queda demostrat que podem aconseguir coses, entre altres, a Internet som la catorzena llengua, hi ha 200 universitats al món que estudien català (a Espanya només 4), de les 5 universitats més importants del món 4 fan català i ho fan perquè una Edat Mitjana a Europa sense el català no existeix.

### • Creu possible preservar el català i la cultura catalana sense un Estat propi al darrere?

Sense un Estat Propi ho veig molt difícil. Ara mateix Plataforma per la Llengua ha fet un estudi que explica el passiu i els actius de la llengua on diu que el 80% de persones que parlen català. M'agradaria concretar més, aquest 80% poden parlar català, no vol dir que el parlin, tot i que això és gràcies a la immersió lingüística a l'escola, l'ús social del català baixa en picat a les grans ciutats. El seu us és més o menys d'un 40%. Aquest és un punt crític perquè tots els sociolingüistes coin-

cideixen en dir que quan una llengua té un us del 40% corre perill d'extinció en tres generacions.

A dia d'avui hi han unes 270 llengües a Catalunya, al Raval mateix podem trobar alguna escola amb 23 llengües maternes diferents, si les persones que sabem català no la fem servir i el català no esdevé una llengua útil i necessària per viure a Catalunya té el destí de desaparèixer. Personalment sóc positiva, perquè crec que tindrem un estat propi i la cosa canviarà.

### • Quin ha de ser el paper de la societat civil en l'actual situació de bloqueig de l'autogovern i de les aspiracions nacionals de Catalunya?

Ha de ser una participació activa, sense la societat civil no farem res. La societat civil està cansada, i ara es nota, té problemes econòmics, desenganys de la classe política i nosaltres li demanem esforços com que es manifesti o pagui quotes i ho segueix fent tot i els seus problemes quotidians.

La nostra tasca és la de conscienciar de la necessitat que els catalans s'involucrin en els aspectes de país com es fa per qualsevol altra causa del món.

El català és l'herència dels nostres avis i tenim l'obligació de traslladar-la als nostres fills, si la perdem, perdrem al nostra forma de veure el món.

A Brussel·les hi ha un edifici, semblant a la Torre Agbar de Barcelona, amb tot de finestres il·luminades que s'encenen i s'apaguen i deia que cada vegada que es perd una llengua es perd una finestra al món, perquè les llengües donen una visió del món, un país configura una manera de veure les coses segons la llengua que parla: si el català desapareix, desapareixerà la nostra visió de la vida.

### • Com valora els atacs de l'Estat a la llengua catalana com a llengua vehicular a l'escola i la reacció de la societat catalana?

Negatives: la sentència del Tribunal Constitucional és la sentència que la metròpoli envia a la colònia, així de clar. A part del que diu, és com ho diu.

# Entrevista

## Entrevista: Teresa Casals, activista per la llengua

El que nosaltres reivindicàvem a l'Estatut eren diverses coses: 1. Català com a llengua preferent. 2. L'obligació de conèixer el català per a tots els ciutadans de Catalunya. 3. Salvar l'escola catalana amb llengua i continguts. Tot això se'n va anar en orris.

Per començar la sentència diu que la llengua comuna és el castellà i qualifica el català de llengua *històrica i privativa*.

La sentència del TC ens fa mal perquè crea jurisprudència i això vol dir que totes les lleis que han vingut després com la del Suprem i després la del TJSC es basen amb la jurisprudència de la primera, és a dir, van en contra nostra.

L'única llei que no han definit és la de l'escola que és molt ambigua, creant inseguretats jurídiques, permet prendre un punt de vista diferent segons qui la llegeix. Per exemple, les tres famílies que van demanar escolarització en castellà tenien el recurs aturat però gràcies a aquesta jurisprudència el procés ha emprès el camí. En un principi el recurs presentat havia de ser per tot el sistema però la Generalitat va presentar un recurs a la Sentència i el TJSC va entendre que només afectava aquestes

tres famílies. Ara és Ciudadanos qui va recórrer al Suprem perquè ells entenen que la llei afecta a tot el sistema educatiu. Estic segura, i m'agradaria equivocarme, que el Suprem els donarà la raó.

La resposta de la gent a tot això ha sigut plantar-se davant dels Ajuntaments i ha nascut la plataforma Som Escola, de la qual Plataforma per la Llengua n'és membre.

### • Es percep un augment del sobiranisme. Creu que va acompanyat d'un increment de la consciència lingüística?

No ho sé. Últimament he llegit articles que són preocupants, deia que un futur Estat Català el castellà havia de ser co-oficial, per sort aquest article ha sigut contestat per altra gent dient que ni parlar-ne.

No sé si l'independentisme va lligat absolutament a la llengua del país. Jo penso que un país té dret a tenir llengua pròpia i vehicular a l'estat, ningú s'ha de sentir cohibit per la llengua que parli personal-

ment però la llengua que ha de ser oficial a Catalunya és únicament el català perquè és important que esdevingui a la posició que li pertany, igual que a Espanya, França o Anglaterra.

### • Quin és el grau d'acceptació de la llengua per part de la població novvinguda?

Des de Plataforma per la Llengua tenim *inputs* positius en aquest aspecte. Hi ha una sèrie d'associacions d'immigrants que han contactat amb nosaltres que han redactat un document on diuen que volen ser catalans perquè consideren que aquest país, que els ha acollit, hi ha una cultura i una llengua diferent. Nosaltres hem contactat amb gent que té aquest punt de vista però no podem obviar que hi ha molts d'altres que tenen un punt de vista oposat, ja sigui per comoditat, necessitat o ideologia.

### • Creu que els que tenen intenció d'integrar-se són majoria?

No ho sabria dir perquè no sóc experta en aquesta temàtica, però dissortadament no ho crec.

### • Creu que la immigració, en determinats casos de gran concentració o origen, és un repte o un problema per a la normalització de la llengua?

Evidentment és un repte i un problema, parlar de problema sempre és complicat però és que és cert. Encara patim el problema de la primera immigració, quan una immigració que arriba en gran quantitat, s'estableix en una determinada zona i es priva de relacionar-se amb autòctons es crea el que s'anomena gueto. Per això és important l'escola perquè allà tots els nens siguin de la llengua materna que siguin estan en contacte amb el català i el poden aprendre.

### • Com creu que cal afrontar la immigració i aconseguir que s'integri en un país que no té un Estat?

Això és molt difícil... d'entrada una eina bàsica és un estat, mentre no el tinguem haurem d'anar fent pedaços, com? D'entrada qualsevol persona que vingui ha de tenir feina per guanyar-se la vida i des de

la Generalitat només ho podem fer a través de l'escola, si l'escola és catalana i compleix amb la immersió lingüística tenim part del camí aplanat però amb la generació que emigra del seu país ho tenim difícil.

Hi ha escoles o metges que tenen necessitat d'interprets per poder parlar amb els pacients o els pares d'un alumne. La generació de gent que no va a l'escola i que no va a classes per a adults, que està en augment, és impossible que parli català.

### • Creu que el català és el símptoma màxim d'integració?

A Catalunya el català és un factor determinant d'integració però formar part d'un poble és un tot, la llengua és important però també tenim el nostre projecte de país, la cultura, la manera de fer, els castells, etc.

És veritat que la immigració porta gent de mala fe i que ve a imposar els seus costums, això és gravíssim, però també hi ha gent que ve per treballar i és aquesta gent és la que hem de seduir sense perdre les nostres característiques amb un projecte engrescador de país.

Nosaltres som com som perquè per aquí ha passat molta gent, no som una raça pura perquè la nostra posició geogràfica a la Mediterrània ens ha fet així; però això no vol dir que no tinguem una identitat pròpia a defensar o que l'hàgim de perdre per falta de regularització.

### • Quines tres mesures prendria vostè ara mateix, si pogués, per afavorir la llengua catalana?

La primera tenir un Estat i amb aquesta en derivarien totes les altres, el català llengua oficial a Catalunya. Però sobretot si encara no hem arribat això hi ha dues coses imprescindibles, no canviar mai de llengua i exigir els drets lingüístics a tot arreu tot.

# Article

## Unitat Nacional Catalana dona suport a la FNEC

La Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, que enguany compleix 80 anys, està integrada per estudiants que creuen que una Catalunya de futur passa inevitablement per la consecució d'un Estat propi i independent. És per això que treballem des de la transversalitat i des del món estudiantil per aconseguir una Catalunya lliure i conseqüentment més justa i més pròspera.

Com ho fem? Garantint els drets i deures dels estudiants de Catalunya, sense cap tipus de discriminació econòmica, social o d'origen. Representant els estudiants als òrgans de govern dels centres educatius i teixint complicitats amb les institucions i la resta de la societat civil. Treballant per un sistema educatiu català, capdavanter, competitiu, inclusiu i just basat en el compromís, la innovació, la cultura de l'esforç i l'excel·lència, la integració i la igualtat d'oportunitats. Aportant des del món educatiu els ingredients necessaris per fer de Catalunya un país científicament avançat, econòmicament emprenedor, culturalment integrador i socialment just. Aconseguint la normalització lingüística a tots els centres educatius per tal que el català sigui llengua de ple ús corrent més enllà del que diguin les normatives establertes i, finalment, teixint relacions entre els estudiants i la resta de la comunitat educativa per tal de ser peça activa en la independència de Catalunya.

Els orígens d'aquesta manera de ser i fer es remunten a la fundació de la FNEC, el 26 d'abril de 1932, de la mà d'estudiants catalans que volgueren portar els ideals de la Renaixença al si de la vida universitària juntament amb l'ideari de transversalitat de Palestra. Joaquim Granados fou el primer president de la FNEC, mentre

que Pompeu Fabra i Josep M. Batista i Roca, president i secretari general de Palestra respectivament, en foren impulsors. El 9 de Març de 1934, final-

ment, la FNEC es constituí en entitat principal dels estudiants catalans, d'acord amb l'estatut universitari. És impossible resumir en poques línies la història d'una organització de més de vuitanta anys. Però heus aquí unes anècdotes que crec que reflecteixen prou bé el seu tarannà.

Durant el Bienni Negre, la tensió que es vivia a la universitat era preocupant. El 17 de gener del 1936, al migdia, un grup de feixistes aparegueren al bar de la Universitat i, a base de cops de puny, iniciaren una batalla campal que acabà involucrant claus angleses, barres de ferro, porres i pistoles. Fins i tot un catedràtic estigué a punt de ser agredit per un falangista. Dos dels agressors foren arrestats però alliberats poc temps després. Aquest darrer fet va indignar els estudiants de la FNEC, molts eren els agredits. L'entitat va fer públic un manifest condemnant els fets i estimulant les autoritats a posar-hi remei. Aquestes però preferien perseguir els socis de la FNEC i donar via lliure a aquests totalitaris, la tensió, no va minvar.

El 19 de juliol de 1936 es produí l'alcament militar. La FNEC es posà a les ordres del Govern de Catalunya i del Patronat de la Universitat. Els seus membres van optar per diversos camins. Els més joves es quedaren dins l'organització i al si del moviment universitari, mentre que els més



adults ingressaren a l'Escola de Guera, com va ser el cas de l'Eduard Ferrer o en Raimon Galí. Alguns d'aquests també van incorporar-se a les Milícies Pirinenques, com l'Andreu Xandri. D'altres van anar directament a l'exèrcit. Mentrestant, la FNEC rebia crítiques per part de certs sectors, com per exemple, l'organització 'Juventud Comunista', per poc revolucionària.

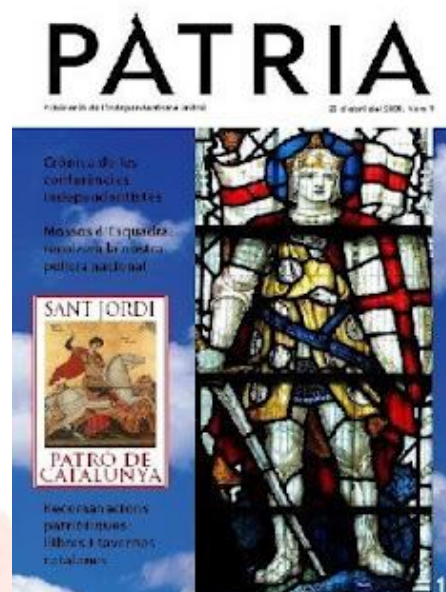
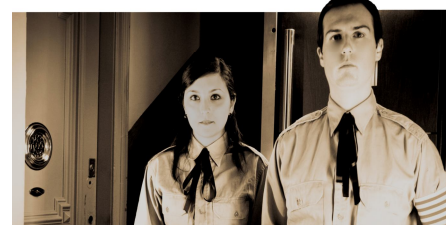
La FNEC no es va cansar de dir que la guerra ja no anava tant en contra d'unes determinades idees sinó en contra d'un país, i al març del 1937 es protestà contra la detenció de Manuel Carrasco i Formiguera, que a l'agost fou condemnat a mort. Al maig, l'edifici de Telefònica fou ocupat per la CNT/FAI, anarquistes i el POUM, i després de dies de lluita el "Gobierno de la República" es féu càrrec de l'"Orden Público de Catalunya", moment en què a Catalunya se'ns prenen moltes competències. La FNEC va protagonitzar fortes protestes per aquells fets i la CNT intensificà les seves crítiques a l'organització estudiantil. Al Congrés de Cultura, on hi hagueren ponències i parlaments, entre d'altres, el del President de la Generalitat, també hi hagué un intent fracassat de la JSU de fer-se amb el poder de la FNEC

Des d'aleshores fins a l'actualitat, la FNEC no ha estat exempta d'intents d'instrumentalitzar-la per part de partits polítics o les seves joventuts. Tampoc no ho ha estat, alhora, d'intentar que interposi les dues trinxeres per davant del país. Per sort, no ho han aconseguit. I després de la pèrdua de l'hegemonia l'any 1993 i un irregular degoteig, la FNEC està tenint una nova època d'expansió. Aquest passat mes de març, va guanyar per primer cop a la història les eleccions a la Universitat Pompeu Fabra, passant de 5 a 20 claustrals i irrompent al Claustre de la URV amb 4. No només s'ha reforçat i rejuenit el nucli de la UPF, sinó que també s'ha aconseguit el lideratge a la URV i s'han creat nous nuclis a les diferents facultats de la UB. Això és fruit, es clar, de treball previ en forma d'actes, conferències i reivindicacions en favor dels estudiants i del país.

Hi ha maneres de fer i de ser que després de vuitanta anys no caduquen, i amb elles, les entitats que en fan penyora, com la FNEC. És per això que us invito a celebrar plegats aquest aniversari i a sumar-vos a un projecte que no ha de ser només nostre sinó de tot el país.

Cordialment,

**Aitor Pérez i Codorniu**  
President de la FNEC



**7 anys de Pàtria!!**  
**Set anys de difusió de l'independentisme unitari!**

Si et falta algun dels números anteriors per a la teva col·lecció envia'ns un correu i te'ls farem arribar si en queden.

Escriu a [correu@unitat.org](mailto:correu@unitat.org)

Com podeu veure, la revista Pàtria té un preu simbòlic, per això us deixem el nostre numero de compte bancari perquè ens doneu un cop de mà econòmic amb la revista o amb el projecte d'Unitat Nacional Catalana.

**UNITAT NACIONAL CATALANA**  
**Compte del Banc Sabadell:**  
**0081 0167 43 0001247330**

També podeu entrar a la nostra plana web( [www.unitat.cat](http://www.unitat.cat)) i participar en el nostre fòrum.

# Palestra

## Unitat Nacional Catalana dóna suport a Palestra

Primer de tot agraiem a l'entitat **Unitat Nacional Catalana** que ens cedeixi un espai a cada número de la revista Pàtria de manera desinteressada. Seguint amb els valors amb els quals Batista i Roca va fundar Palestra, els quals vam explicar a l'anterior número, hem seguit fent les següents sortides i actes.



Expedició al Marroc – Tubqal (setembre), 85è Aniversari dels Fets de Prats de Molló (octubre), XXXVè Aplec Excursionista dels Països Catalans-Alguer, Excursió al Montsant (novembre), Cavalls del Vent (desembre), Fageda d'en Jordà i volcans de Sta. Margarida i Croscat, Ascensió al Cim de la Pomarola (gener), Fontlletera, Puig Pastuira i Gra de Fajol (febrer), IX Diada de Verdaguer Excursionista, Homenatge al Regiment Pirinenc (amb els amics del CADCI, la FEHC i la FNEC), Santuari de Cabrera, Excursió Garrag-Foix (març) i també vam finalitzar el cicle de jornades de defensa que oferíem.

D'altra banda estem preparant, entre altres activitats, el Trailwalker d'Intermon Oxfam que participarem amb el nom de Freedom 4 Catalonia, amb la intenció de col·laborar amb el tercer món i internacionalitzar la causa catalana.

A dia d'avui Palestra ja és una entitat registrada al Departament de la presidència de Secretaria General d'Esport de la Generalitat de Catalunya i també ens hem federat a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, és a dir que ja som oficials amb tots els drets.

Des de l'últim número d'aquesta revista hem fet alguns canvis, la nostra web ara és [www.palestra.cat](http://www.palestra.cat) i el correu electrònic és [correu@palestra.cat](mailto:correu@palestra.cat), també ens podeu trobar al twitter cercant PalestraCAT i al facebook on a part

de l'usuari Pa Les Tra, hem creat el grup per a que els socis i amics puguin relacionar-se.

Això no és tot i des de el setembre passat disposem de local (cedit per la bona gent del CADCI) a Rbl. Santa Mònica, 10, 1r, porta CADCI 08001 BARCELONA. Al local oferim diversos serveis com una biblioteca pels socis, botiga, informació, actes de nous socis, etc. Per venir només heu de contactar primer amb el correu per demanar cita prèvia i indicar-nos el motiu.



**Si t'agrada la muntanya i estimes a la Pàtria, vine amb nosaltres!**



Intermon Oxfam trailwalker

Equip participant de

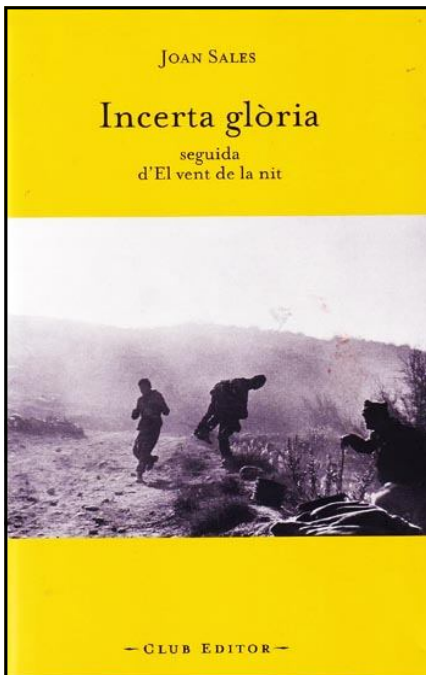
**PALESTRA**

# Llibres

UNCat recomana...

## Incerta glòria - Joan Sales - Club Editor

Enguany fa 100 anys del naixement de Joan Sales i és un moment idoni per recuperar-ne la memòria i retre-li un merescut homenatge. Per aquells que no ho sapigueu, Sales encarna com ningú l'esperit de la Catalunya no claudicant, víctima tan dels feixisme espanyol com de l'anarquisme igualment espanyol, però amb una confiança cega en el país i en el seu futur nacionalment lliure.

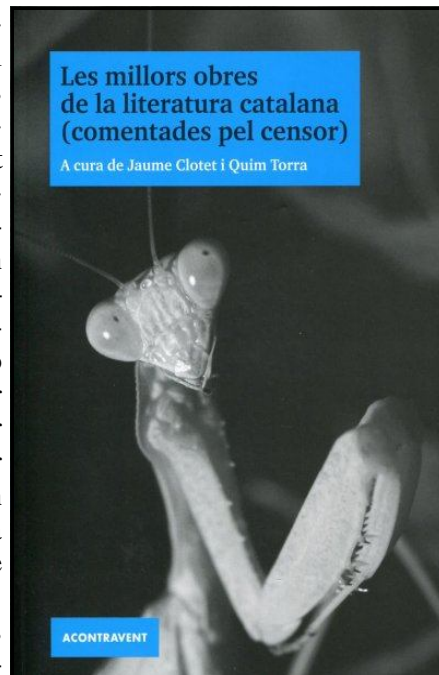


Després d'estudiar a l'Escola de Guerra de la Generalitat, va combatre contra els franquistes, sobretot als fronts de València i Aragó. Després de la guerra es va exiliar, primer a França i més tard a Mèxic. De seguida es va adonar que romandre a l'exili ajudava poc a Catalunya i va decidir tornar per reconstruir el país, cosa que va fer el 1948. De seguida va aixecar una editorial per publicar llibres en català i alimentar el públic lector i va escriure la seva obra cabdal, "Incerta glòria", que va guanyar el Premi Joanot Martorell el 1955. El llibre va ser publicat el 1956 per primer cop, però en una versió incompleta per esquivar la censura. Posteriorment se'n van fer noves reedicions més completes fins que Club Editor, fundada pel mateix Sales, va fer-ne l'edició definitiva que avui podem trobar a les llibreries.

El llibre, tot i ser una novel·la, té un alt contingut autobiogràfic i explica moltes vivències del propi Sales durant la guerra. De fet, en la seva famosa correspondència amb el poeta Màrius Torres hi ha molts paral·lelismes amb "Incerta glòria". Aquesta correspondència va veure la llum en un llibre formidable titulat "Cartes a Màrius Torres", publicat també per Club Editor.

## Les millors obres de la literatura catalana (comentades pel censor) Quim Torra i Jaume Clotet – Editorial Acontravent

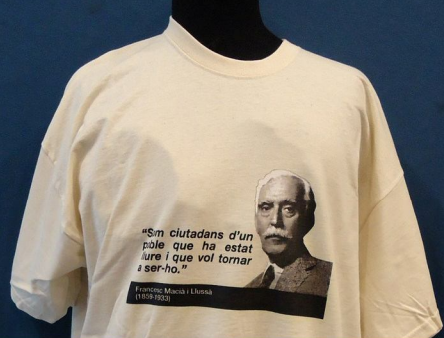
Després de la desfeita de la Guerra Civil Espanyola, tots els llibres que es publicaven a tot l'Estat havien de patir censura prèvia. Els manuscrits, ja fossin sobre literatura catalana, agricultura andalusa, economia o religió, havien de ser enviats a Madrid per tal que un censor oficial els llegís i en fes un dictamen a partir d'una sèrie de regles i normatives. Per exemple, els llibres es consideraven no publicables



si el seu contingut atacava l'Església, el règim franquista, la moral o les persones que col·laboraven amb la dictadura. A vegades es rebutjaven de manera integral i a vegades s'exigien modificacions del contingut per poder ser publicats.

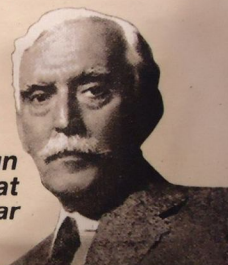
"Les millors obres de la literatura catalana (comentades pel censor)" és un llibre compost per una introducció explicativa seguida per dotzenes de fitxes originals dels censors, que tenien el doble privilegi de ser els primers a llegir les obres i decidien si es publicaven o no. L'obra és fruit d'un intens treball de recerca per part dels autors a l'Archivo General de la Administración d'Alcalà de Henares, on es guarden tots els informes així com les cartes de protesta i les correccions que feien les heroïques editorials catalanes de postguerra. El llibre inclou grans perles relatives a l'opinió que els censors tenien sobre els autors catalans. Per exemple, sobre Pompeu Fabra es diu que és "un catalanista furibundo", mentre que es considera que els llibres de Mercè Rodoreda tenen "escaso interés". Molta gent no sap que la censurar va durar molts anys, fins la dècada dels 80, i que va afectar llibres de personatges encara avui molt rellevants, com Quim Monzó, Jordi Pujol o Xavier Bru de Sala.

ref: samarreta Macià



**"Som ciutadans d'un poble que ha estat lliure i que vol tornar a ser-ho."**

Francesc Macià i Llussà (1859-1933)



ref: samarreta Jaume II



**"Fill jo us do la bandera nostra antiga del principat de Catalunya, la qual ha un singular privilegi; ço és, que null temps, en camp on la nostra bandera reial sia estada, jamás no fo vencuda ni desbaratada."**

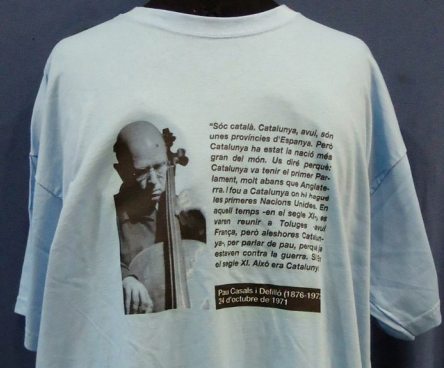
Jaume II al seu fill Alfons, 31 de maig de 1323, mentre sortia l'estol català de Port Fangós.

ref: samarreta Jaume I



**"Quan vingué l'altre dia, a hora de vespres, per tal que els cristians sabessin que València era nostra i que no els fessin cap mal, enviàrem a dir al rei i a Raig Abruñamelet que possessin la nostra senyera a la torre que ara és del Temple. Ells digueren que els plaia. Nòs èrem entre la rambla, el reial i la torre, i quan veírem la nostra senyera dalt de la torre, descavalcàrem del cavall, ens dirigírem vers orient, ploràrem i besàrem la terra per la gran mercè que Déu ens havia fet."**

ref: samarreta Pau Casals



**"Sóc català. Catalunya, avui, són unes províncies d'Espanya. Però Catalunya ha estat la nació més gran del món. Us diré perquè: Catalunya va tenir el primer Parlament, molt abans que Anglaterra. I fou a Catalunya on hi hagueren les primeres Nacions Unides. En aquell temps -en el segle XI-, es varen reunir a Toluges -avui França, però aleshores Catalunya-, per parlar de pau, perquè ja estaven contra la guerra. Si! En el segle XI. Això era Catalunya!"**

Pau Casals i Defilló (1876-1973). 24 d'octubre de 1971

ref: samarreta Miquel Badia



**"Jo admiro el valor i crec que aquesta qualitat és una de les més belles que pot tenir l'ésser humà. És un resum de les virtuts car inclou la dignitat i l'amor al proïsme a través de l'ideal. És l'home que estima el qui farà tota mena d'heroicitats i de sacrificis. I els farà a través del valor que és una expressió de la voluntat que pot arribar al sacrifici."**

Miquel Badia i Capell (1906-1936)

Us presentem les noves samarretes que hem realitzat.

Consulteu els diferents colors i talles de cada model.

(correu@unitat.org)



www.facebook.com/unitat



twitter.com/#!/UnitatNacional



UNITAT NACIONAL CATALANA